

בש"פ 7617/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7617/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בכסלו התשע"ו (15.11.2015)

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיב: עו"ד יפתח רפאלי

החלטה

1. זוהי בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים לאחר שחלפו תשעה חודשים מאז שהוא נתון במעצר לאחר הגשת כתב-האישום נגדו, ומשפטו טרם הסתיים.

המשיב עומד לדין בעבירות של תקיפה והתעללות בילדיו הקטינים ובבת-זוגו, המתלוננת, בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) וכן בעבירות של הדחה בחקירה ואיומים. כתב-האישום מפרט מסכת מזעזעת של אלימות והתעללות המיוחסת למשיב כלפי ילדיו וכלפי המתלוננת, אשר על פי הנטען בוצעו סמוך לאחר שחרורו מן הכלא שם ריצה מאסר בשל הסתבכות פלילית קודמת. גירסתו של המשיב לאישומים שהופנו נגדו היא כי מדובר בעלילה שמעלילה עליו

עמוד 1

המתלוננת, אשתו הראשונה ואם ילדיו, לאחר ששמעה כי אשה אחרת שאותה נשא - בהריון.

2. הקצב שבו התנהל הדיון בתיק זה רחוק מלהניח את הדעת. מתברר כי שני הצדדים עתרו ושבּוּ ועתרו לדחיית הדיון בשל מגעים והידברות שקיימו ביניהם. הידברות זו לא הניבה פרי אך בינתיים חלפו עברו תשעת החודשים שבהם על פי הוראת הדין אמור המשפט להסתיים ולא זו בלבד שהוא לא הסתיים הוא לא החל כלל, להוציא דיון הוכחות אחד שהתקיים ביום 5.11.2015, דהיינו כארבעה ימים לפני הגשת בקשת הארכה דנן. דיון הוכחות נוסף התקיים לאחר הגשת הבקשה, ביום 11.11.2015.

3. לא אחת עמדנו בהחלטותינו על כך שמגעים להשגת הסדר כזה או אחר המתקיימים בין התביעה לסנגוריה לאחר הגשת כתב-האישום אל להם "להוריד מן הפסים" את "רכבת" ההליך (ראו למשל: בש"פ 2889/12 מדינת ישראל נ' פלוני (16.4.2012); בש"פ 4094/15 מדינת ישראל נ' בן שימול (17.6.2015)). הליך פלילי שהנאשם בו נתון במעצר לאחר הגשת כתב אישום אמור להסתיים בהכרעת דין תוך תשעה חודשים (סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). לוח זמנים זה צריך שיעמיד את בית המשפט על המשמר בהקצותו על פי בקשת הצדדים פרק זמן להידברות לצורך השגת הסדר טיעון. אכן, האפשרות כי יושג הסדר טומנת בחובה פוטנציאל של חסכון בזמן שיפוטי ועל כן, אין לשלול מראש הקצאת זמן מדוד וקצר על חשבון הזמן שמיועד לשמיעת ההוכחות בהליך לצורך השגת הסדר כאמור. ואולם, מצב דברים שבו מאפשר בית המשפט לצדדים להידבר כמעט לאורך כל תשעת החודשים שבהם אמור היה ההליך להתנהל, הוא בלתי ראוי ובלתי רצוי והגיעה העת כי תצא בעניין זה הנחיה מתאימה מצד הגורמים האחראים לכך בפרקליטות המדינה. לצד זאת מצופה גם מבית המשפט המנהל את ההליך הפלילי כי לא ייעתר לבקשות חוזרות ונשנות בנימוק של מגעים לפשרה, בוודאי לא בהיקף כפי שהוגשו ונענו במקרה דנן. עם זאת, ועל אף מורת-הרוח שהבעתי מקצב ניהול ההליך עד כה, העיכובים בדיון אותם איפשר לצערי בית המשפט קמא רובצים לפיתחם של שני הצדדים ולא רק לפיתחה של התביעה, כמי שביקשו פעם אחר פעם לדחות את שמיעת ההוכחות בשל הידברות. על כן, אין בנימוק זה כשלעצמו כדי להכריע את הכף לכאן או לכאן בבקשת ההארכה דנן.

4. הסנגור ציין בטיעונו כי בינתיים במהלך דיוני ההוכחות שכבר נשמעו, חל כירסום משמעותי בגירסת התביעה וכי בכוונתו להגיש בעקבות כך בקשה לעיון חוזר. סוגיה זו אינה עומדת לדיון במסגרת בקשת ההארכה שבפניי ולא ראיתי מקום להתייחס אליה.

5. בנסיבות אלה ובהינתן מסוכנותו הרבה של המשיב הנלמדת מן המעשים הקשים המיוחסים לו כלפי ילדיו וכלפי המתלוננת וכן בהינתן עברו הפלילי, אני סבורה כי יש להיעתר לבקשת ההארכה דנן ולאפשר את סיום המשפט בעודו נתון במעצר, אך יש לקוות כי לא יהיו עיכובים נוספים בשמיעת ההליך וכי בית המשפט קמא יעשה עתה כל שביכולתו על מנת לסיימו ללא דיחוי נוסף.

מעצרו של המשיב מוארך, אפוא, כמבוקש בתשעים ימים נוספים החל מיום 18.11.2015 או עד מתן פסק-דין בת"פ 42413-02-15 בבית המשפט מחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשע"ו (15.11.2015).

ש ו פ ט ת
